

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 111

din data de 23.02.2022

Dosarul nr. 418/2021 conexat cu Dosar nr.458/2021

Petiție nr. 3735/18.05.2021 conexata cu petitia 4124/31.05.2021

Petenți:

Reclamați:

Guvernul României

Obiect: Diferențiere creată între persoanele vaccinate și cele nevaccinate, creată prin prevederile HG 550/2021, HG 531/2021 și HG 580/2021

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1.

2.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamaților

3. – Ministrul Afacerilor Interne - la sediul Ministrul Afacerilor Interne din București, P-ța Revoluției nr. 1A, Sector 1

4. la sediul Guvernului României din București, Palatul Victoria, Piața Victoriei nr. 1, Sector 1

5. Guvernul României - la sediul din București, Palatul Victoria, Piața Victoriei nr. 1, Sector 1

6. Secretar de Stat în Ministerul Afacerilor Interne - la sediul Ministerului Afacerilor Interne din București, P-ța Revoluției nr. 1A, Sector 1

7. la sediul Ministerului Sănătății din București, Str. Cristian Popișteanu nr. 1-3, Sector 1

II. Procedura de citare

8. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare,

CONSILIUL NAȚIONAL
pentru **COMBATEREA**
DISCRIMINĂRII

Piața Valter Mărăcineanu 1-3, sector 1, București

Telefon: 021-312.65.78/79 Fax: 021-312.65.85

E-mail: support@cncd.ro www.cncd.ro

republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

III. Susținerile părților

Susținerile petenților

9. Prin petițiile înregistrate sub nr. 3735/18.05.2021 și 4124/31.05.2021, petenții, persoane nevaccinate, reclamă diferențierea creată între persoanele vaccinate și cele nevaccinate, creată prin prevederile HG 550/2021, HG 531/2021 și HG 580/2021.

10. Se solicită înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și sancționarea părților reclamate.

Susținerile părților reclamate

Susținerile părții reclamate Ministerul Afacerilor Interne – Departamentul pentru Situații de Urgență

11. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 6907/16.09.2021 se arată că vaccinarea ar urma să faciliteze accesul oamenilor la evenimente cu public numeros, la care riscul de transmitere este crescut. Nu se poate vorbi despre încălcare principiului egalității și, implicit, existența unei discriminări, decât atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă.

12. Strategia de vaccinare împotriva COVID-19 în România, urmărește obiective legitime de protejare a sănătății publice, prin faptul că protejează atât pe cei care primesc vaccinul, cât și pe cei care nu se pot vaccina din motive medicale, prin prevederile alternative regăsite în H.G. nr. 531/2021, cu modificările și completările ulterioare.

13. Toate măsurile au fost luate în limitele legale, având la bază principiul priorității interesului public, astfel că nu se poate discuta despre un exces de putere în impunerea restricțiilor. Măsurile contestate de petenți sunt prevăzute cu claritate prin dispoziții legale, urmăresc un scop legitim și sunt proporționale cu scopul urmărit, conform art. 53 alin. (1) din Constituție.

14. Restrângerea exercițiului unor drepturi a fost legal instituită, urmărește un scop legitim, este proporțională cu scopul urmărit, iar drepturile fundamentale ale petenților nu au fost suprimate, aceștia având posibilitatea de a le exercita, însă, cu respectarea limitelor stabilite de cadrul normativ aplicabil.

Susținerile părții reclamate Ministerul Sănătății

15. Prin punctele de vedere depuse și înregistrate sub nr. 6958/17.09.2021 și nr. 7131/23.09.2021, partea reclamată arată că, întrucât COVID-19 este o boală cu transmitere respiratorie, pentru limitarea acestei transmiteri, atât Organizația Mondială a Sănătății (OMS), cât și Centrul European de Control al Bolilor (ECDC) recomandă, pe lângă celelalte măsuri generale de protecție, vaccinarea.

16. După ce a infectat o persoană, virusul SARS-CoV-2 responsabil pentru declanșarea pneumoniei COVID-19, se atașează de celulele din organism și se folosește de acestea pentru a se reproduce. Pe măsură ce se înmulțește, noile particule de virus ies din celule și rămân suspendate în fluidele corporale din plămâni, gură și

nas. Astfel, când o persoana infectata tușește, multe dintre picăturile respiratorii mari se vor depune rapid pe suprafețele din apropiere, în timp ce picăturile mai mici rămân suspendate în aer ore întregi.

17. Potrivit prevederilor art. 6 lit. c) din Legea nr. 55/2020 „hotărârile prin care se declară ori se prelungește starea de alertă cuprind "măsuri pentru creșterea capacității de răspuns, asigurarea rezilienței comunităților și diminuarea impactului tipului de risc necesar a fi aplicate, condițiile concrete de aplicare și destinarii acestor măsuri", prevederi din care rezultă că. În prezent, prin hotărârile amintite anterior s-a prelungit starea de alertă la nivel național, fiind stabilite în mod concret măsurile de prevenire și control al infecțiilor cu SARS CoV-2, condițiile concrete de aplicare a acestor măsuri, inclusiv vaccinarea.

18. Prin H.G. nr. 550/2021 pentru modificarea și completarea anexelor nr. 2 și 3 la Hotărârea Guvernului nr. 531/2021 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 13 mai 2021, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 sunt instituite și instrucțiuni privind măsurile de protecție:

"Art. 3 1 - (1) În condițiile art. 5 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare, este permisă participarea, la una dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 3, la art. 1 pct. 41. 5 și 10, art. 6 pct. 21 și 22, respectiv art. 10 pct. 32, numai a persoanelor care se află în una dintre următoarele situații:

- a) sunt vaccinate împotriva virusului SARS-CoV-2 și au trecut 10 zile de la finalizarea schemei complete de vaccinare;
- b) prezintă rezultatul negativ al unui test RT-PCR nu mai vechi de 12 de ore;
- c) prezintă rezultatul negativ certificat al unui test an/igen rapid nu mai vechi de 24 de ore.

(2) Persoanele fizice sunt obligate să facă dovada situațiilor prevăzute la alin. (1) prin prezentarea documentelor care atestă situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) - c), pe suport hârtie sau în format electronic."

19. Având în vedere cele mai frecvente simptome ale COVID-19: febra, tusea uscată și oboseala autoritățile au dispus, în obligatoriu a triajului observațional (la locurile de muncă, mall-uri, marketuri, etc.) și reprezintă o măsură de prevenție în scopul de a limita răspândirea virusului SARS-CoV-2.

Vaccinarea ajută la reducerea transmiterii în comunitate, iar, o mască chirurgicală standard reduce considerabil cantitatea de virus eliminată prin respirație și tuse de către persoanele infectate cu diferite virusuri respiratorii.

20. În ceea ce privește aspectele de neconstituționalitate, se învederează că art. 53 din Constituție prevede: „Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți din Constituția României, republicată, prevede, la alin. (2), că restrângerea drepturilor „poate fi dispuse numai dacă este necesară într-o societate democratică”, iar măsurile trebuie să fie proporționale cu situația care le-a determinat și să fie aplicate „în mod nescriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății” vizate.

Legea fundamentală prevede, totodată, dreptul la ocrotirea sănătății, art. 34 alin. (2) stabilind că „statul este obligat să ia măsuri pentru asigurarea [. ..] sănătății publice”.

21. Vaccinarea este un act voluntar, gratuit și sigur care, într-adevăr, presupune acordul liber consimțit, iar în momentul administrării serului împotriva COVID-19,

persoanele sunt informate și supravegheate de către cadre medicale specializate. Adultului și copilului i se explică de ce se vaccinează, la ce îi ajută, ce reacții adverse pot apărea, iar potrivit legii, în cazul minorului - părintele sau tutorele legal își dau consimțământul.

O persoană vaccinată este supusă unui risc mai mic de îmbolnăvire cu COVID-19, sau de spitalizare, decât o persoană nevaccinată sau care ar fi trecut prin boală.

V. Motivele de fapt și de drept

22. O.G. nr. 137/2000, la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

Astfel se poate considera discriminare:

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991; Hoffman împotriva Austriei, 23 iunie 1993, Spadea și Scalabrino împotriva Italiei, 28 septembrie 1995, Stubbings și alții împotriva Regatului Unit, 22 octombrie 1996).

23. În hotărârea dată în cazul Thlimmenos împotriva Greciei din 6 aprilie 2000, CEDO a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

În concluzie, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații diferite sunt tratate în mod identic.

24. Criteriul potențialei discriminări este cel al categoriei sociale (persoană nevaccinată).

25. Articolul 20 din Constituția României prevede:

(1) „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”

26. Potrivit art. 53 din Constituția României, restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți trebuie să îndeplinească două condiții: a) de formă și b). de fond

a) poate fi restrâns numai prin lege,

- numai dacă se impune, potrivit situațiilor enumerate în alin. (1) din art. 53 din Constituția României, și

- poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică;

- măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o,

b) să fie aplicată în mod nediscriminatoriu, și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.

a) Condiții de formă – poate fi restrânsă numai prin lege – art. 53 alin. (1) din Constituția României

Restrângerea trebuie „să se fundamenteze pe o normă juridică din dreptul intern, care trebuie să fie accesibilă în mod adecvat și să fie clară, să fie formulată cu suficientă precizie pentru a permite celor cărora li se aplică să-și alinieze comportamentul și, dacă este necesar, cu avizul potrivit, să se prevadă, într-o măsură rezonabilă având în vedere circumstanțele date, precum și consecințele pe care le poate avea o anumită acțiune”(a se vedea CASE OF VAVŘIČKA AND OTHERS v. THE CZECH REPUBLIC, pct. 266).

b) Condiții de fond - Existența unui scop legitim:

- protecția sănătății persoanelor fizice, beneficiari ai serviciilor de sănătate asigurate de sistemul de sănătate, astfel cum este definit de proiectul de lege; și

- asigurarea funcționării sistemul de sănătate,

- în condițiile pandemiei generate de virusul SARS-CoV-2.

27. Colegiul director constată că restrângerea unor drepturi și libertăți prin proiectul de lege care urmează să fie adoptat, urmărește un scop legitim, se subsumează scopurilor prevăzute la art. 53 alin. (1) din Constituția României:

- apărarea vieții și a sănătății cetățenilor, persoane fizice beneficiari ai serviciilor de sănătate,

- apărarea vieții și a sănătății cetățenilor care nu pot fi vaccinați, întrucât nu au atins vârsta de vaccinare, există o recomandare medicală împotriva vaccinării, sau chiar dacă se vaccinează, din cauze medicale, nu dezvoltă anticorpi,

- prevenirea consecințelor dezastrului provocat de pandemia COVID-19, în special cea ce se cunoaște sub denumirea de valul 4,

- eradicarea, stoparea pandemiei COVID-19, și ridicarea restricțiilor generate din cauza pandemiei,

- atenuarea efectelor negative ale pandemiei COVID-19 asupra societății și a economiei.

28. În ceea ce privește principiul egalității în drepturi, Curtea Constituțională a României a reținut într-o jurisprudență constantă, „că acesta presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Ca urmare, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003, Decizia nr. 476 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 11 iulie 2006, Decizia nr. 573 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 25 mai 2011, sau Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014, paragraful 55, Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, paragraful 23).

29. Principiul egalității în drepturi nu înseamnă uniformitate, încălcarea principiului egalității și nediscriminării existând atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite.

30. Nesocotirea principiului egalității are drept consecință neconstituționalitatea discriminării care a determinat, din punct de vedere normativ, încălcarea principiului. Curtea a mai stabilit că discriminarea se bazează pe noțiunea de „excludere de la un drept” (Decizia Curții Constituționale nr. 62 din 21 octombrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 25 februarie 1994), iar remediul constituțional specific, în cazul constatării neconstituționalității discriminării, îl reprezintă acordarea sau accesul la beneficiul dreptului” (a se vedea Decizia CCR nr. 657 din 17 octombrie 2019, pct. 16).

31. Măsurile contestate se circumscriu sferei drepturilor care pot fi restrânse de autoritățile competente și reprezintă o restrângere, justificată obiectiv, a exercițiului libertății de circulație și a libertății întrunirilor. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că statele au rolul de organizator neutru și imparțial, veghind totodată la amenajarea tuturor intereselor aflate în joc (a se vedea, mutatis mutandis, cauzele Aktasc. Franței, Bayrak c. Franței, Gamaleddyn c. Franței, Ghazal c. Franței, Singh c. Franței, decizii din 30 iunie P009)."

În același sens este și jurisprudență constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat, în aplicarea prevederilor art. 14 din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării, că reprezintă o încălcare a acestor prevederi orice diferență de tratament săvârșită de stat între indivizi aflați în situații analoage, fără o justificare obiectivă și rezonabilă. Or, politica de vaccinare urmărește obiective legitime de protejare a sănătății publice, prin faptul că protejează atât pe cei care primesc vaccinul respectiv, cât și pe cei care nu se pot vaccina din motive medicale.

32. Curtea de Apel București s-a pronunțat în dosarul nr.6495/2/2020 prin sentința civilă nr. 1166/17.11.2020 în sensul în care "măsurile care limitează drepturile

și libertățile fundamentale trebuie să aibă drept scop protejarea sănătății și a siguranței publice,, condiție îndeplinită în cauză, din moment ce măsurile au fost dispuse în vederea stopării și prevenirii răspândirii la nivel național a virusului SARS-CoV-2.

Restrângerea unor drepturi constituționale este admisă atunci când răspunde nevoii de a asigura securitatea juridică a drepturilor și libertăților celorlalți, atât din perspectiva intereselor individuale, cât și a celor naționale sau de grup și a binelui public, fiind și o modalitate de salvagardare a unor drepturi în situațiile în care exercițiul lor are un caracter antisocial.

33. Pct. (7) din Preambulul Regulamentului (UE) 2021/953 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI din 14 iunie 2021 privind cadrul pentru eliberarea, verificarea și acceptarea certificatelor interoperabile de vaccinare, testare și vindecare de COVID-19 (certificatul digital al UE privind COVID) pentru a facilita libera circulație pe durata pandemiei de COVID-19 arată că persoanele vaccinate sau cele care au trecut prin boală, respectiv testate sunt într-o situație diferită față de cele care nu se înscriu în categoria persoanelor anterior descrise:

„Potrivit dovezilor științifice actuale, care continuă să evolueze, se pare că persoanele vaccinate sau care au avut un rezultat negativ recent la un test pentru depistarea COVID-19 și persoanele care s-au vindecat de COVID-19 în ultimele șase luni prezintă un risc redus de infectare a altor persoane cu SARS-CoV-2. Libera circulație a persoanelor care, potrivit unor dovezi științifice solide, nu reprezintă un risc semnificativ pentru sănătatea publică, de exemplu pentru că sunt imune și nu pot transmite SARS-CoV-2, nu ar trebui să fie restricționată, întrucât astfel de restricții nu ar fi necesare pentru realizarea obiectivului de protecție a sănătății publice. În cazul în care situația epidemiologică o permite, libera circulație a unor astfel de persoane nu ar trebui să fie supusă unor restricții suplimentare legate de pandemia COVID-19, precum testarea în contextul călătoriilor pentru depistarea infecției cu SARS-CoV-2 sau carantina ori autoizolarea în contextul călătoriilor, cu excepția cazului în care, pe baza celor mai recente dovezi științifice disponibile și în concordanță cu principiul precauției, astfel de restricții suplimentare sunt necesare și proporționale pentru protecția sănătății publice și sunt nediscriminatorii.”

34. În consecință, în condițiile în care legea fundamentală solicită autorităților statului să dispună măsuri necesare pentru asigurarea sănătății publice pentru toți cetățenii, nu se poate considera că există un tratament diferențiat între o persoană vaccinată și una nevaccinată, atâta vreme cât aceasta din urmă are posibilitatea prezentării rezultatului negativ al unui test pentru a beneficia de aceleași condiții ca persoana vaccinată.

35. Astfel, se poate introduce un tratament diferențiat între persoane care nu se află în situații analoage, dacă există o justificare obiectivă și rezonabilă, iar măsura este una proporțională cu scopul urmărit.

În speță, persoanele vaccinate și cele nevaccinate nu se află în situații comparabile întrucât gradul de protecție împotriva virusului SARS COV-2 și transmisibilitatea acestuia sunt diferite pentru persoanele vaccinate față de cele nevaccinate, acestea din urmă fiind mai vulnerabile în fața formelor grave de boală.

36. Prin Hotărârea nr. 811/16.12.2020, având obiect similar și aceleași părți reclamate, Colegiul director al CNCD a stabilit că, în condițiile în care legea

fundamentală solicită autorităților statului să dispună măsuri necesare pentru asigurarea sănătății publice pentru toți cetățenii, nu se poate considera că există un tratament diferențiat între o persoană vaccinată și una nevaccinată, atâta vreme cât aceasta din urmă are posibilitatea prezentării rezultatului negativ al unui test pentru a beneficia de aceleași condiții ca persoana vaccinată.

37. În consecință, Colegiul director a constatat că în speța supusă soluționării se poate introduce un tratament diferențiat între persoane care nu se află în situații analoage, dacă există o justificare obiectivă și rezonabilă, iar măsura este una proporțională cu scopul urmărit

38. Având în vedere cele menționate, Colegiul director va constata că nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare, potrivit art. 2 alin. 1 coroborat cu art. 8 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare (nu sunt situații comparabile, măsurile sunt justificate obiectiv);
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 23.02.2022 au fost: ASZTALOS Csaba Ferenc - Membru, DIACONU Adrian

– Membru (online), GRAMA Horia - Membru, HALLER István – Membru, Cristian
JURA – Membru (online), OLTEANU Cătălina – Membru

**Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD
nr. 138 / 24.03.2020.**

ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD

Data redactării: 11.03.2022

Redactată și motivată: M.M. și M.M

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G.** nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu

CONSILIUL NAȚIONAL
pentru **COMBATEREA**
DISCRIMINĂRII

Piața Valter Măcăineanu 1-3, sector 1, București
Telefon: 021-312.65.78/79 Fax: 021-312.65.85
E-mail: support@cncd.ro www.cncd.ro